

Vognen, som han kan spise. Derimod kan en Handelsrejsende ikke godt rejse rundt i Danmark i 14 Dage med et Madskab; ham vil Bestemmelsen ramme. Det vil ramme alle de unge Mennesker, som navnlig i denne store By paa Grund af Bolignøden har haft ganske umuligt ved at skabe sig eget Hjem, og som derfor er henvist til at spise hvert Stykke Mad paa Restauranter. Det er dem, man lægger en Skattebyrde paa, ikke paa Landbrugerne.

Jeg maa med Hensyn til de erhvervsmæssigt drevne Pensionater, som det synes, Finansministeren vil undtage, kræve, at de drages ind under Lovforslaget. Ellers vil der herfra blive en meget ufin Konkurrence. Jeg vil minde om, at disse store Pensionater, hvoraf der for øvrigt ganske sikkert findes nogle her i Byen, men som vi navnlig kender ude langs Kysten, drives ganske som Restauranter med Vinkort og alt. Det kan ikke være Meningen, at de skal undtages. Loven maa, hvis den gennemføres, drage ind under sig alle Foretagender, som erhvervsmæssigt omsætter de vedkommende Varer. Hvis man ikke drager de erhvervsmæssigt drevne Pensionater ind under Loven, vil det ramme de Turisthoteller, som findes rundt omkring, og som sikkert bliver haardt nok ramt i Forvejen ved denne Skats Indførelse, idet jeg vil formene, at det ikke vil opmuntre til Turistbesøg her til Landet, naar man ved, at der er en saadan Afgift. Undtager man de erhvervsmæssigt drevne Pensionater, vil Hotellerne paa Bornholm, paa Jyllands Vestkyst og opad Kysten herude, alle Vegne, hvor de store Sommerhoteller findes, blive tomme for Gæster, og disse vil rykke ind paa de erhvervsmæssigt drevne Pensionater, hvor der er Vinkort og lignende ganske som paa Hotellerne. Derfor maa jeg henstille, at man, hvis man vil gennemføre en saadan Beskatning, stiller alle lige overfor Lovens Bestemmelser.

Finansministeren (N. Neergaard):

Det ærede Medlem Hr. P. Munch tog fuldkommen fejl, naar han mente, at jeg følte mig brødebetyngtet overfor disse Lovforslag. Jeg har fremhævet visse Punkter, som jeg selv indrømmer kan komme til at virke haardt, og hvor jeg derfor vil være med til at mildne, men dette er ikke at være brødebetyngtet. Jeg føler mig tværtimod overbevist om, at der aldrig er forelagt Skattelovforslag, der i saa høj Grad tager Sigte paa Luksusforbruget og i saa høj Grad skaaner det almindelige jævne Forbrug som disse, ligesom der jo ogsaa er draget Om-

sorg for, at de Folk, som har de mindste Indtægter, faar større Lempelser med Hensyn til Formue- og Indkomstskat, end der er blevet foreslaet ved andre Skattelove.

Underskuddet paa Sukkerordningen talte det ærede Medlem om skulde skyldes daarlig Administration. Det skyldes som bekendt dette, at man ikke har villet forhøje Prisen paa Husholdningssukker. Jeg ved ikke, om det ærede Medlems Ministerium vilde have gjort det i lignende Tilfælde, men jeg tvivler i meget høj Grad derom. Ellers er Sukkerordningen blevet administreret paa ganske samme Maade som tidligere.

Naar det ærede Medlem taler saa meget om Luksusbeskatning, vil jeg spørge ham, om han vilde foretrække, at Skatterne lægges paa Nødvendighedsartikler. De maa lægges paa det ene eller det andet, naar man skal have Forbrugsafgifter.

Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen fastholdt Nødvendigheden af at lægge en lignende Skat paa Pensionater som paa Hoteller. Jeg tror ikke, man vil komme nogen Vej med dette, og jeg tror, at forudsat, at de for Pensionaterne gældende Bestemmelser ikke overtrædes, har den knusende Konkurrence, som man mener de skulde øve overfor de egentlige Sommerhoteller, ikke meget paa sig. Det kan godt være, man kommer til at skærpe Bestemmelserne med Hensyn til Pensionaterne noget, saaledes at de ikke faar en saa hotelmæssig Karakter som tidligere, saafremt de skal nyde godt af Afgiftsfrihed. Det vil jeg gerne gaa med til, men naar de har den egentlige pensionatagtige Karakter, tror jeg ikke, det er rigtigt at beskatte dem.

Det ærede Medlem talte om Muligheden for andre Former af Beskatning og beklagede sig over, at man vilde udelukke Undersøgelsen af saadanne Former. Ja, det er jo ganske naturligt, at naar Administrationen ønsker et Udvalgs Medhjælp til at forbedre en bestaaende Lov, saa angiver den, paa hvilket Grundlag den ønsker, der skal arbejdes, det er der ikke noget at sige til. (H. O. Hansen: Den kan aldrig lave os noget godt paa det Grundlag). Det tror jeg nu nok, den kan. Altsaa, Administrationen angiver, paa hvilket Grundlag der skal arbejdes. Men her i Rigsdagen har Ministeriet jo ingen saadan Myndighed. Regeringen kan ikke paabyde et Folketingsudvalg eller et Landstingsudvalg at arbejde absolut paa det og det Grundlag, og jeg har jo ved Lovforslagenes Forelæggelse erklæret mig fuldkommen villig til at gaa ind i en fri Forhandling om Skattespørgsmaalene, en fri Forhandling, der selvfølgelig